

Revisit in de week van de viering van 70 jaar wapenstilstand Korea

An-nyong-haseyo

In de laatste week van juli 2023 gingen zes Nederlandse “veteranen” als Nederlandse delegatie op *revisit* naar Zuid-Korea. De groep bestond uit twee opvarenden van marineschepen, Daniel Vis (Dirk), opvarende van de Hr.Ms. Van Zijll met zijn zoon Jan en Henk van der Hoef, opvarende van de Hr.Ms. van Galen met zijn zoon Martin. Verder gingen mee Willem Brouwer, zoon van de NDVN-veteraan Wim Brouwer, die drie keer op missie ging naar de Koreaoorlog, met de 2de (mei 1951), de 13de (augustus 1952) en 25ste aanvulling (mei 1954) en zijn partner Coby Lenting-Beumer.

Aan deze revisit deden 22 landen, die aan de Korea-oorlog deelnamen, mee. Er waren in totaal 200 deelnemers uit deze landen, waarvan er iets minder dan een derde, te weten 64, echte veteranen waren. Deze kwamen uit 13 verschillende landen.

Enkele landen waren vertegenwoordigd door ‘grotere’ groepen, zoals de USA, UK, Australië en Canada, terwijl andere landen kleine afvaardigingen hadden (zie tabel1).

Opvallend is dat niet Amerika de meeste veteranen afvaardigde, maar Groot-Brittannië, terwijl ook Canada er meer leverde. Verder waren er vooral familieleden van veteranen aanwezig: zonen (28), dochters (29), schoondochters en schoonzonen (samen 6), kleinzonen en kleindochters (samen 19), echtgenotes (al dan niet weduwe) (16), een broer, enkele neven en nichten (3).

Op het vliegveld op Incheon-Seoul werden de deelnemers uitstekend opgevangen door de Koreanen. Ze kregen een label aan een koord om de hele week te dragen. Ze werden gefotografeerd en gefilmd. De deelnemers werden verdeeld over de acht klaarstaande bussen, die gedurende de hele week de deelnemers aan de revisit vervoerden. Iedere bus telde een Engelssprekende gids en een stuk of zes 'staff' medewerkers. Zowel gidsen als 'staff'-medewerkers waren gedurende de gehele reis uiterst behulpzaam voor de deelnemers.

De Nederlanders werden ingedeeld in bus 7, met de Luxemburgers, Fransen, Belgen en Ethiopiërs. Onze gids Lisa sprak goed Engels, was zeer behulpzaam, wist veel van de Korea-oorlog, de dingen die we bezochten en van het land Korea. De 'staff' leden hielpen bij het in- en uitstappen, met onze bagage, met het aandragen van water, de begeleiding naar toiletten en de bezienswaardigheden, het samenhouden van de groep, et cetera. Zij waren uiterst behulpzaam, vriendelijk en correct. De organisatie had met de keuze van de 'staff' leden met de herkomst van de veteranen in onze bus rekening gehouden; zo sprak één van hen uitstekend Frans, en was er een Ethiopische studente in Korea die met de Ethiopiërs kon communiceren. Ook waren er 'nurses' onder de 'staff' medewerkers; Martin werd door hen enkele keren behandeld aan zijn gekwetste enkel.

Tabel 1. Verdeling van de aantallen veteranen over de aan de revisit deelnemende landen.

Groot Brittannië	14
Canada	12
Verenigde Staten	11
Australië	9
Thailand	4
Ethiopië	3
Filippijnen, Colombia, Nederland	2
België, Frankrijk, Luxemburg	1

De deelnemers aan de revisit werden ondergebracht in grote en luxe vijf-sterren hotels. Voor veteranen is alleen het beste goed genoeg. Eerst verbleven we de maandag en dinsdag in Seoul in het Sofitel Ambassador hotel. Nadat we woensdagochtend verplaatst waren naar Busan met de hogesnelheidstrein (de KTX), logeerden we daar de woensdag- en donderdagnacht in het Lotte Hotel. Op vrijdag gingen we weer met de hogesnelheidstrein terug naar het Sofitel hotel in Seoul.

Het dagelijkse eten, het ontbijt, de lunch en het diner, werd in de hotels verzorgd. Het betrof steeds buffetten met een zeer brede keuze aan koude en warme gerechten, niet alleen uit de Koreaanse keuken, maar ook uit de Westerse, voor elk was er wat wils. De kwaliteit van het eten was goed en er was meer dan voldoende. Ook over de bediending is er niets te klagen.

We troffen het met het weer, want de reis vond plaats op het eind van de jaarlijkse moessonperiode. In de twee weken voor onze reis hadden, ook voor Koreaanse begrippen, extreem heftige moessonregens in Zuid-Korea voor extreme overstromingen met tientallen doden als gevolg gezorgd. De tweede helft van de week eindigde de moessontijd. De beide eerste dagen regende het in de nacht (ook stevige regenval) en de derde dag was er een laatste regenbui toen

we net in de bus zaten. We hebben dus geluk gehad met de regen. Dat betekent dat alle excursies plaatsvonden onder droge, vaak zonnige omstandigheden bij temperaturen boven de 30 graden (tot 34 °C aan toe). Knap heet dus en de Koreaanse organisatie was dan ook steeds bezorgd om ons, dat wij te veel aan de hete zon werden blootgesteld. Zo werden op het militaire ereveld in Busan grote paraplu's door de 'staff' leden boven de deelnemers gehouden. Ook werd er steeds weer voor flesjes water gezorgd. In de trein naar Busan kregen we allemaal een zakje met snacks om de lange tijd tussen ontbijt en lunch te 'overleven'.

Wat werd er bezocht?

Er werden een aantal excursies verzorgd, waaraan steeds alle deelnemers meededen.

Panmunjom

Allereerst gingen we op dinsdag naar Panmunjom, ten noorden van Seoul aan de grens met Noord-Korea. Op deze plek waren de onderhandelingen voor de wapenstilstand gevoerd. Juist in de week ervoor was een Amerikaanse militair over de grens gegaan en daar gevangengezet door de Noord-Koreanen. Gevolg van zijn actie was dat alle excursies naar Panmunjom voor onbepaalde tijd waren stopgezet door de United Nations Command Security Battalion, Joint Security Area. Alleen onze revisit groep kreeg een uitzondering; wij mochten Panmunjom wel bezoeken, gelukkig maar.

Panmunjom is omgeven door verschillende veiligheidsringen met *checkpoints*. We konden die allemaal ongecontroleerd passeren. We zien een groot gazen hekwerk.

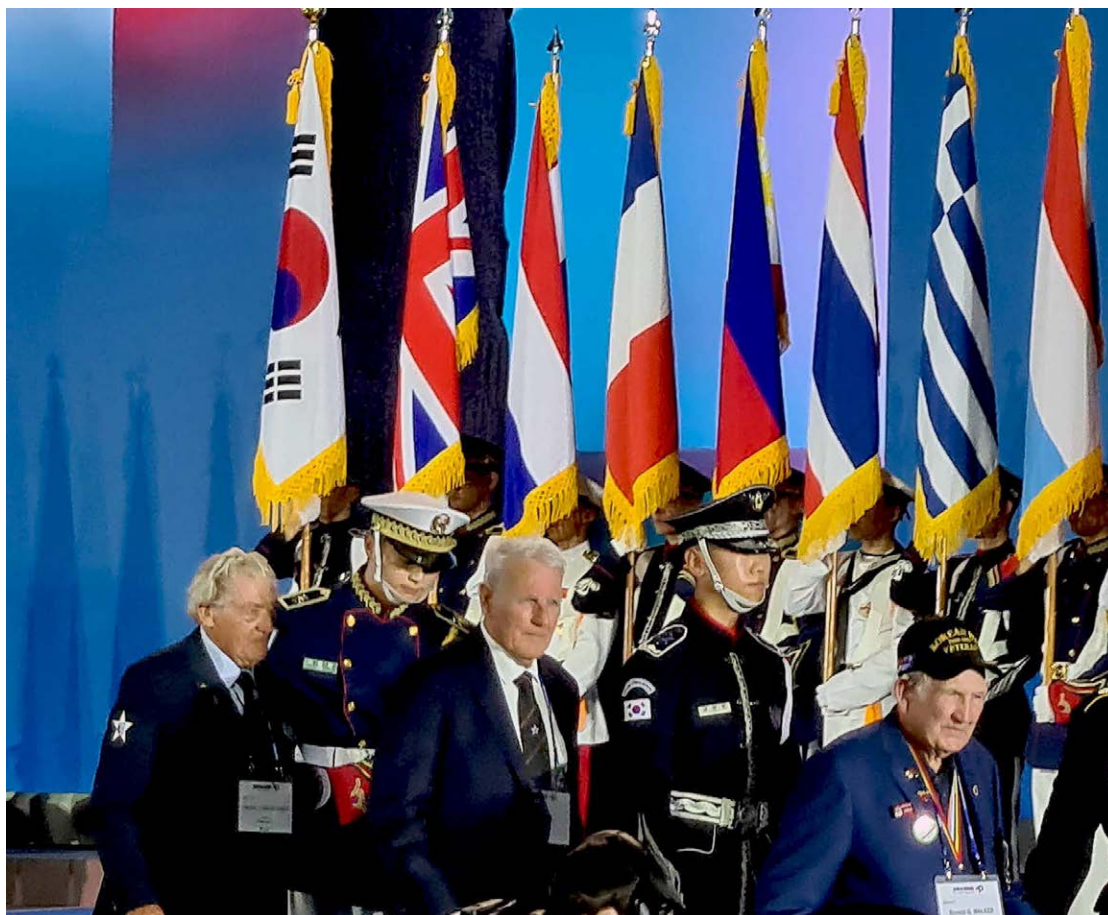
Bij Panmunjom zijn zowel Zuid-Koreaanse als militairen van de Verenigde Naties aanwezig; vanaf 2018 zijn die onbewapend. In de bus komt een Deense officier, die ons veel uitleg geeft op weg naar Panmunjom. Daar aangekomen kregen we de tijd om alles te bekijken, zolang we maar achter de gele lijn bleven. Daarbij verzorgden Amerikaanse en Australische militairen ons uitgebreid en

vriendelijk van informatie en gaven antwoord op vragen van de deelnemers. We konden fotograferen wat en waar we maar wilden.

Het bezoek aan Panmunjom werd afgesloten met een groepsfoto, een pakje sap en een koek voor elk. We konden er ook een museum bezoeken. Het was een beklemmend en *spooky* gevoel op deze plaats te staan. Zonder dat je ze ziet, weet je dat je voortdurend in de gaten wordt gehouden door Noord-Koreaanse grenswachten. Die zie je weliswaar niet, maar ze zijn er wel degelijk in het gebouw vlak achter de grenslijn. 70 Jaar na dato wordt er vanuit een gebouw dat hier ook staat twee keer per dag getelefoneerd met de Noord-Koreanen om bijzonderheden door te geven. Een echte 'hotline' om escalaties te voorkomen.

De nationale herdenkingsbijeenkomst in Busan

Op donderdagavond – de dag van 70 jaar wapenstilstand - vond de nationale herdenking plaats van 70 jaar *Armistice* (wapenstilstand). Deze herdenking – “The Korean War Armistice Commemoration Ceremony” - werd bijgewoond door de president en de *first lady* en rechtstreeks uitgezonden op de Koreaanse televisie. De herdenking werd gehouden in een openluchttheater, overdekt met een gewelfd dak, aan de zijkanten open. Het was er - ondanks de avond - boven de dertig graden bij een hoge luchtvochtigheid en nauwelijks een zuchtje wind, waarbij we in het publiek ook nog dicht op elkaar zaten, enorm warm.

Onze flesjes met water kwamen niet door de strenge veiligheidsmaatregelen. Dat neemt niet weg dat we een indrukwekkend programma kregen voorgeschoteld. De veteranen vulden een hele rij voor de tribune, waarbij de president en zijn vrouw in het midden van de rij tussen hen in zaten.

Ook was er in creme-witte pakken een grote groep van zo'n 150 Zuid-Koreaanse veteranen aanwezig. Zij zaten samen in een vak achter de president. Merkw aardig genoeg zat niet één van hen in de rij veteranen vooraan. Worden zij dan anders behandeld?

De avond werd gevuld met zang, muziek, filmbeelden, de individuele opkomst van de veteranen, elk hand in hand met een jonge Koreaanse militair. Verder was er een kinderkoor, waren er zangers, was er veel vlagvertoon. Het lied Arirang – al ten tijde van de oorlog bekend en geliefd bij de militairen – speelde ook in deze show een grote rol. De president hield een speech.

Twee veteranen ontvingen tijdens deze herdenking een onderscheiding. Het was al met al een door ons zeer gewaardeerd programma.

De president gaf tot besluit elk van de 64 veteranen een hand; iets dat Henk en Dirk allebei zeer speciaal vonden, het vervulde hen met trots.

Ereveld te Busan

Op donderdagochtend bezochten we – terwijl het sneeuft was - de United Nations Military Cemetery in Busan. Hier liggen ongeveer 2.300 in de Korea oorlog omgekomen militairen van de Verenigde Naties begraven. Er waren meer gesneuvelden begraven in de Korea-oorlog, maar enkele landen hebben al ten tijde van de Koreaanse oorlog besloten hun gevallen naar hun eigen land te repatriëren, zoals bijvoorbeeld Amerika, de Filippijnen, Thailand en België. Het is een mooi aangelegd ereveld, in drie terrassen met bomen, grasvelden, geknipte struiken, vlaggenmasten met de vlaggen van Zuid-Korea, de Verenigde Naties en elk van de aan de oorlog deelgenomen landen, en een aantal monumenten. Ook is er een grote imponerende muur met daarin gegraveerd (gegroepeerd per land) de namen van de gesneuvelde en vermiste 40.896 militairen van de VN.

Deze *Wall of Remembrance* – draagt de volgende tekst:

(Vertaling:)

We engrave your names
in our heart with love

We inscribe your names
in our land with appreciation

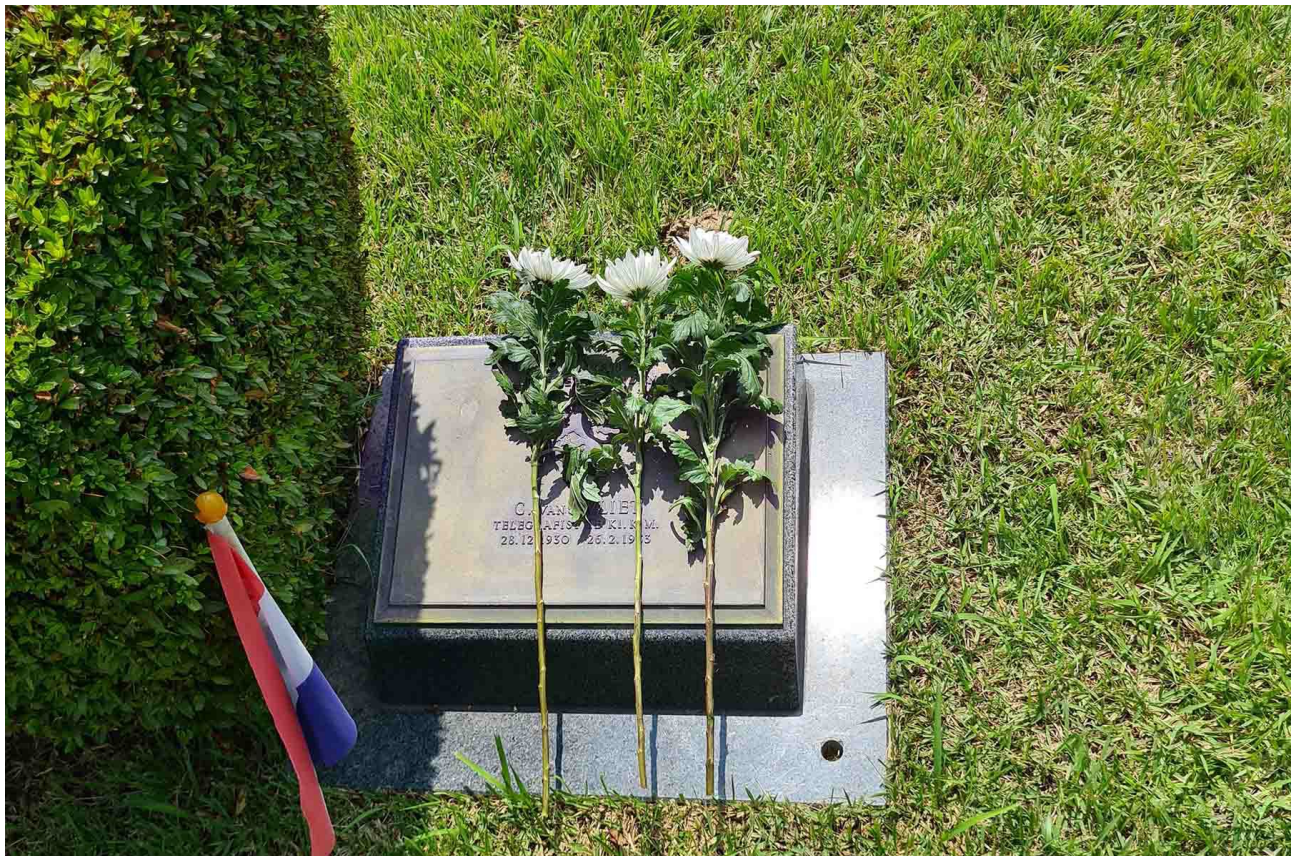
Wij graveren jullie namen
met liefde in ons hart

Wij noemen jullie namen
in ons land met waardering

In eternal Remembrance of the Fallen of UN Forces in Korean War

(in eeuwige herinnering aan de gevallen van de Verenigde Naties strijdkrachten in de Korea oorlog).

Van alle landen werd er een veteraan onder de vlaggenmast gezet; voor Nederland kreeg Henk de eer. Even later kwamen mensen van de organisatie zonder verdere plichtplegingen een krans aan de voet van de vlaggenmast leggen.

Daarna is het vrij rondkijken. We bezoeken de Nederlandse gesneuvelden en vermisten en leggen daar de aan ons uitgereikte chrysanthe. De marinemannen Henk en Dirk leggen hun bloem op het graf van de gesneuvelde marineman Cees van Vliet.

De graven liggen in grasvelden en zijn omgeven door rozen en een buxusachtig haagje. Er is ook een apart veld met daarin de tot op heden circa 20 graven van in recente jaren overleden Koreaveteranen uit diverse landen. Daarin is een urn met hun as begraven.

Wat Nederland betreft zijn dat er inmiddels een vijftal: N.F. Wessels (2016), J.T. Aldewereld (2017), W.C. de Buijzer (2019) E.J. Engberink (2022) en M.H. Hoogenboom (2022).

In 2024 zal er weer een Nederlandse militair worden bijgezet. De Koreaoorlog is voor hun leven dermate bepalend geweest, dat zij ook na hun overlijden met het land Korea verbonden willen blijven.

Op het ereveld is in het Australische gedeelte een indrukwekkende herdenking ter plaatse gaande, met dragende muziek, live gespeeld door Australische legermuzikanten, een erewacht, hun veteranen en bloemen.

We vernemen dat zo'n 25 Nederlandse militairen van het Van Heutsz Regiment in juli van dit jaar ook hun eer hebben betuigd aan de Nederlandse gesneuvelden.

Een indrukmakende plek, het is ook nu weer roerend op de stenen namen te lezen en dan hun jonge leeftijden op je in te laten werken, of grafstenen te zien van onbekende soldaten. Ook maakt de muur met de vele namen indruk.

De organisatie is ook hier bezorgd om haar veteranen. Er is gezorgd voor grote zwarte paraplu's, die door mensen van de 'staff' boven de hoofden van de veteranen worden gehouden. Al vrij snel worden de veteranen aangespoord naar binnen te gaan; daar is het met de airco koel en kunnen ze te drinken krijgen.

War Memorial Museum

We bezoeken in Seoul op vrijdag het War Memorial Museum. Jammer genoeg werd het een kort bezoek, omdat we door files op weg ernaar toe veel tijd kwijtraakten. In het half uur dat restte, hebben we desondanks een indruk kunnen krijgen van het museum. Het is groot, het verhaal

wordt er mooi verteld met moderne museale presentatie methoden, waarbij alles ook in het Engels wordt beschreven. We zien ook de Nederlandse vitrine; daarin is er veel aandacht voor de marine inzet van Nederland. Henk is helemaal verguld daar een grote foto van 'zijn' schip, de Van Galen, te zien.

[Uitgenodigd op de Nederlandse Ambassade](#)

Op het laatste moment was aan ons programma een uitnodiging van de Nederlandse ambassade toegevoegd. Hiervoor werden we na afloop van ons bezoek aan het War Memorial Museum door een busje met chauffeur opgepikt en naar de woning van de ambassadeur gebracht. De ambassadeur zelf was verhinderd. Er vindt net wisseling van de wacht in deze functie plaats.

Aanwezig zijn Onny Jalink, chargé d'affaires (of in het Nederlands: ter zaakgelastigde), luitenant-generaal Kees Matthijssen, alsmede de Nederlandse defensie-attaché voor onder meer Zuid-Korea, luitenant-kolonel Dick Alsema, luitenant Remco van Zwam van het Regiment Van Heutsz, de assistent van de Ambassade Seulgi Hong, alsmede een Nederlandse stagiair.

Willem heeft met de Seulgi de afgelopen jaren veelvuldig e-mailcontact gehad; leuk om elkaar nu eens te kunnen zien.

Het wordt een informele en gezellige bijeenkomst onder het genot van een excellent diner en een glaasje. Helaas is het recept van de voortreffelijk pompoensoep een geheim van de chef-kok gebleven.

We willen de Nederlandse ambassade ook langs deze weg nogmaals bedanken voor hun uitnodiging.

Welkomstontbijt

Op dinsdagochtend was er een groots ontbijt, ook bijgewoond door hoogwaardigheidsbekleders. Het zou een erg lange zit van drie uur worden. We werden behalve met goed eten ook getraakteerd op veel toespraken.

Ook kregen veel van de veteranen hier de 'Korean Ambassador of Peace Medal'; onder hen ook Dirk. Dertien veteranen echter kregen later die week hun medaille. Elk van deze 13 mannen vertegenwoordigde de 13 landen waarvan 'echte' veteranen aanwezig waren; onder hen ook Henk. Zij moesten zich later melden, waarna hun maten worden genomen, omdat zij elk een colbert kregen. Ook hun voeten werden opgemeten, omdat ze een paar schoenen cadeau kregen. De jasjes waren nog geen twee dagen later allemaal al klaar. Ook werden mooie portretfoto's van alle veteranen in hun uniform genomen.

Dirk Vis (midden) heeft de ambassador for Peace medal ontvangen

Banket

Op woensdagavond vond het *“Thank You Banquet for UN Sending States”* plaats. De Nederlanders zaten samen met Onny Jalink van de Nederlandse ambassade in Zuid-Korea en luitenant-generaal Kees Matthijssen aan tafel. Op het podium sprak Mr. Park Minshik, de minister van *Patriots and Veterans Affairs*, een welkomstwoord.

De dochter van een Koreaveteraan uit Nieuw Zeeland, gouverneur-generaal Dame Alcyion Cynthia Kiro, afstammend van de Maori, hield ook een toespraak. En de Britse *deputy commander* Andrew S.D. Harrison van de *United Nations Command in South-Korea*, sprak een energieke tekst uit als welkomsttoast.

Dertien Korea veteranen, getooid in hun nieuwe witte jasje ontvingen van de minister van Patriots and Veterans Affairs hun *‘Ambassador for Peace medal’*. Onder hen ook Henk van der Hoef.

De veteraan Ernest Holden uit Australië kreeg als eerste de nieuwe *‘One & Only Heroes Shoes’* aangemeten, weer van de minister, die ze hem persoonlijk aantrok.

Toen ik hem de volgende dag vroeg waarom hij zijn nieuwe schoenen niet aanhad, vertelde hij dat ze knelden bij zijn grote teen.

Er waren verder een tweetal overdenkingen van Koreaveteranen. William B. Word (USA) deed zijn naam eer aan met een emotionele en aansprekende tekst, waarin hij ook uitgebreid inging op het lijden van het Koreaanse volk in de oorlog en zijn trots aan hun bevrijding en latere welvaart te

hebben kunnen bijdragen. De tekst werd William al snel te emotioneel, waarop zijn vrouw die verder uitsprak. Hij kreeg een ovationeel applaus.

Vervolgens sprak de veteraan uit de Groot-Brittannië, Michael Clapp. Colin Thackery, die in 2019 op 89-jarige leeftijd *Britain's got Talent* won, zong met een kinderkoor het lied Arirang en een lied van zijn CD. Hij vertelde het de laatste drie jaren heel druk te hebben gehad met zijn zangcarrière.

Robert Nelson, een Amerikaanse veteraan, zong een Caraïbisch lied, ging helemaal los met zijn zang en danspassen en kreeg het publiek volledig op zijn hand.

Het meergangen diner was van voortreffelijke kwaliteit.

Bij het uitgaan van de zaal werden de veteranen door een spontane actie van de 'staff' medewerkers verrast. Zij hadden een erehaag gevormd en joelden en klaptten hen toe.

Henk van der Hoef ontvangt de Korean Ambassador for Peace Medal

Indrukken

Algemeen

Korea is een heel schoon land, waar het op straat ook nog eens heel veilig is. Volgens de gids kan je in een bar je mobieltje of je portemonnee op tafel laten liggen, als je naar het toilet moet. In de steden Seoul en Busan is er de hele dag door file, ook als we 's avonds om 10 uur in de bus reden. Het valt ons op dat er bijna allemaal relatief grote personenauto's op de weg rijden.

Seoul is een hele grote stad met 10 miljoen inwoners. De stad geeft een beeld van hoge flats met woonappartementen in circa 30 verdiepingen, die bovendien ook nog eens dicht op elkaar staan.

Na de oorlog stond er niet veel meer overeind in Seoul, en nu is het een welvarende metropool. In de delen die wij bezoeken is er weinig 'ouds' te zien. In Busan, een stad met 7 miljoen inwoners, die in de oorlog niet veel verwoest is, is meer 'ouds' te zien.

Het programma was overladen en kwam door het drukke verkeer een aantal keren in de knel. Steeds weer werd voor de lunch teruggekeerd naar het nogal afgelegen hotel, waardoor we vaak en langdurig in de file stonden. Er was daardoor ook weinig tijd voor informeel contact tussen veteranen onderling. Elke dag was het vroeg op; drie keer stonden we om kwart voor zes op. Door de verplaatsingen leefden we feitelijk uit onze koffers. Diverse keren werd er vanuit de bevolking eerbied betoond aan de veteranen. Zo stond er bijvoorbeeld op het station ineens een jongeman midden in onze groep die vroeg of hij ons mocht eren. Waarna hij een diepe buiging voor elk van ons maakte. De dankbaarheid is zo lang na de oorlog nog steeds groot.

In de vijfsterrenhotels die voor ons waren geregeld, was er goed eten voor ieders smaak. De paneeltjes voor de verlichting waren zo uitgebreid dat we er niet in slaagden 's nachts alle verlichting uit te krijgen. We leefden deze week in een *airconditionede* wereld, waaruit we ons slechts af en toe naar buiten waagden in de hete zon. Deze week bracht ons een goede kennismaking met land en bevolking.

Individueel

Henk van der Hoef

Fantastisch dat de Koreaanse overheid dit allemaal voor ons doet. Overal, in de bus, in de hotels, overal waar we kwamen, alles deden de gids, de 'staff' leden, of wie dan ook voor je. Ik stond er perplex van. Hoogtepunten voor mij zijn het bezoek aan Panmunjom, en nog net iets meer de officiële herdenkingsceremonie met de president erbij. Dat de president me een hand kwam geven deed me ook het nodige.

Op het ereveld heb ik met trots en eerbied mijn rol te mogen staan bij de Nederlandse vlaggenmast, volbracht. Op het ereveld hebben we het graf van de gesneuvelde marineman Cees van Vliet bezocht en daarop onze chrysanthen gelegd. Ondanks de vermoeienissen, had ik dit voor

geen goud willen missen. We waren met een gezellige groep op deze reis. Mijn dank aan de VOKS voor de mij geboden kans.

Daniel Vis

Ik heb de reis als heel indrukwekkend ervaren. Vermoeiend, maar heel erg mooi. Vooral de begraafplaats en Panmunjom vond ik hoogtepunten. Het was bijzonder om een bloem te mogen neerleggen bij de enige marineman, die tijdens die oorlog in Korea is gesneuveld.

Ik dank u allen dat ik dit met m'n zoon mocht meemaken.

Martin van de Hoef

Geweldig vond ik het hoe mijn vader deze week in het zonnetje werd gezet. Toen mijn vader als veteraan voor een groot publiek opkwam bij de officiële herdenking met de president voelde ik me geroerd en vooral ook trots op mijn vader, net als eerder die week toen hij een medaille kreeg uitgereikt. Op het ereveld te Busan vond ik het aangrijpend de graven te zien van al die jonge jongens uit Nederland die hun leven hebben gelaten in Korea. De lange namenlijsten met de gesneuvelden op de panelen bij het War Memorial Museum hebben ook grote indruk op me gemaakt. Ik was blij dat ik meegegaan ben op deze reis, ondanks mijn vlieg angst en de blessure aan mijn enkel, die ik drie dagen voor de reis opliep.

Jan Vis

De indrukken die ik heb opgedaan tijdens deze reis waren overweldigend. M'n vader en ik zouden in eerste instantie in 2020 meegaan, maar door corona werd die reis geannuleerd. Ik ben erg blij dat we er nu heen mochten en daardoor het feest van de 70-jarige herdenking van het tekenen van de wapenstilstand konden bijwonen. En een feest was het. Zeer bijzonder om te zien dat de Zuid-Koreaanse president de hand van m'n vader schudde.

Als ik zie hoe welvarend en rijk dit Zuid-Korea nu is, en welke dankbaarheid ze elke keer tonen richting alle veteranen, dan geloof ik dat alle inspanningen, doden en gewonden, hoe triest ook, een heel mooi vervolg hebben gekregen.

Ik heb ontzettend genoten van deze reis, ondanks alle reisbewegingen, waardoor er soms tijd te kort was om recht te doen aan de plekken, die we hebben bezocht. Hartelijk dank aan iedereen, en speciaal aan VOKS-secretaris Leo Schreuders, voor het mogelijk maken van deze reis.

Willem Brouwer

Het was mijn eerste bezoek aan Korea. Ik zag het ook als een eerbetoon aan mijn vader, die zich ook ingezet heeft als militair in de Korea-oorlog. Het was een emotioneel bezoek voor mij. De uitreiking van medailles aan de 64 veteranen, de aandacht voor hen, de waardering voor hun inzet die ze van de Koreanen kregen, ook zo lang na de oorlog en de zorg voor hen in deze week, hebben me zeer geroerd. Dat de Koreanen nu in vrijheid en welvaart mogen leven is ook nu in 2023 - met oorlogen en conflicten op diverse plaatsen op de wereld - een mooi iets en een bekroning voor de offers die zij als volk in de oorlog hebben gebracht.

Coby Lenting-Beumer

Mijn eerste indruk toen we na aankomst Seoul inreden: wat is het hier druk, wat is het hier groot en wat veel hoge flatgebouwen staan hier dicht op elkaar gebouwd. Ik heb enorm respect voor de organisatie die een geweldig programma in elkaar hebben gezet. Afwisselend, emotioneel en vrolijk. Onze gids, Lisa, was fantastisch. Hoogtepunt was wat mij betreft de officiële herdenking met de aanwezigheid van de president met zijn first lady. Verder heb ik genoten van de

kinderkoortjes en van de Engelse veteraan die een paar jaar geleden de Britse zangwedstrijd had gewonnen. Ik ben dankbaar dat ik deze reis mocht meemaken.

Woord van dank

De deelnemers aan deze revisit willen de VOKS van harte danken, dat zij in de gelegenheid werden gesteld aan deze revisit te kunnen deelnemen. Verder danken wij de Koreaanse overheid, in het bijzonder de Ministry of Patriots and Veterans Affairs dat zij veteranen dergelijke reizen aanbieden.

Gam sa ham ni da

